

(i „8 + 2“-skolerne) er gået med ind i billedet og har kompliceret dette. Den voksende forskel mellem totalantallet af klasser på skoler af lovforslagets type(r) og skoler af 1937-lovens type(r) har givet sig tydelige udslag i de opgjorte løntimetal og også vist sig deri, at forskellen udtrykt i løntimer pr. skole bliver større og større: fra 52 timer pr. skole ved sammenligningen med to skoler af hver type til 62 timer pr. skole ved sammenligningen med tre skoler af hver type og til 65 timer pr. skole ved det sidste trin i sammenligningen.

Men som det blev påvist ved den sidste sammenligning, spiller placeringen af de etablerede 8. klasser en vis rolle, idet en del af det opgjorte løntimetal for et system af „8 + 2“-skoler kan skyldes en *urational* placering af 8. klasserne.

Det vil derfor være rigtigt at afslutte sammenligningerne med at behandle de skoletyper, der i sig selv — ifølge deres opbygning og størrelse — rummer muligheder for, at man kan se, hvorledes en *rationel* gennemførelse af liniedelingens princip i hovedskolen og af 8. klassernes etablering vil virke.

D. 2-sporet købstadsskole.

En 2-sporet købstadsskole efter 1937-loven har i almindelighed følgende klasseopbygning:

10 grundskoleklasser
3 f. m.-klasser
4 e. m.-klasser
1 realklasse
<hr/> 18 klasser ialt.

Opbygningen af den tilsvarende type efter lovforslaget kan tænkes således:

10 grundskoleklasser
3 praktiske klasser (6.—8. årg.)
3 teoretiske klasser (6.—8. årg.)
2 realklasser
<hr/> 18 klasser ialt.

Elevantallet forudsættes at være det samme for 1937-typen og for lovforslagets type: mellem ca. 325 og ca. 550.

Forudsætninger for denne sammenligning:

1) Samtlige generelle forudsætninger og desuden den specielle, at

2) der tillægges en fagreduktion på $\frac{1}{5}$ for samtlige skematimer udover grundskolen (1.—5. årgang).

I opgørelserne over skematimer og løntimer er der også her ved købstadskolerne foretaget en opdeling ud fra årgangstal 18—24 og årgangstal 25—30, og begrundelsen herfor ligger i de under forudsætningerne (side 1) opstillede regler for sammenlægninger af dele af klasser i visse fag.

De angivne intervaller ved løntimerne opstår ud fra særundervisningens varierende omfang i forhold til børnetallet.

Resultatet af sammenligningen bliver:

1937-typen:

Skematimer:

Med klassekvot. 18—24: 574 timer.
Med klassekvot. 25—30: 612 timer.

Løntimer:

Med kl.-kvot. 18—24: 677—683 timer.
Med kl.-kvot. 25—30: 727—732 timer.

Lovforslagets type:

Skematimer:

Med klassekvot. 18—24: 534 timer.
Med klassekvot. 25—30: 580 timer.

Løntimer:

Med kl.-kvot. 18—24: 633—639 timer.
Med kl.-kvot. 25—30: 691—696 timer.

Lokalebehovet: Antagelig 1 klasseværelse mindre for lovforslagets type end for 1937-typen.

Da det kan tænkes, at antallet af faglokaler ved så store skoler, som der her er tale om, vil variere noget efter stedlige ønsker, undlader man at opgøre lokalebehovet i enkeltheder.

Kommentar til denne sammenligning:

Det ses af opgørelsen, at 1937-typen kræver flere løntimer end lovforslagets type (forskellen opgjort til henholdsvis 44 og 36 løntimer), og grunden dertil er, at de samlede skematimetal såvel for grundskoleklasserne som for hovedskoleklasserne i lovforslagets type ligger lidt under de tilsvarende samlede skematimetal for 1937-typen. Disse sidste tal er som nævnt i forudsætningerne dels opgjort efter normalttimeplanerne i undervisningsvejledningen af 1941 og dels efter den af undervisningsinspektio-